

[Industriministeren]

Jørgensen ved, at lovgivningens løbetid er til 28. februar 1981.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 120

13) Til statsministeren af:

Poulsgaard (FP):

»Statsministeren bedes kommentere den undersøgelse, Jernets Arbejdsgiverforening har offentliggjort, og som viser, at en faglært arbejder af en løngevinst på 77.000 kr. siden 1970 kun har fået en hundrededel med sig hjem til forbrug.«

Skriftlig begrundelse

Fremskridtspartiet har til stadighed påpeget det fuldstændig urimelige i det skattetryk, vi har her i landet, som forøger dansk erhvervslivs omkostningsniveau til glæde for ingen og til skade for alle.

Her er nu en undersøgelse, der har vist, at en lønmodtager, der har fået forhøjet lønnen med 77.000 kr. siden 1970, faktisk kun har fået ca. 770 kr. ud af det, idet resten er ædt op af skatter, moms, afgifter og prisstigninger.

Tredje næstformand (Ove Jensen):

Spørgsmålet vil blive besvaret af den fungerende statsminister, udenrigsminister Kjeld Olesen.

Poulsgaard (FP):

Jeg er lidt ked af, at statsministeren ikke kan være til stede og besvare dette spørgsmål. Men kan man ikke få det bedste, er man nødt til at klare sig med det næstbedste. Det er jo kedeligt, at statsministeren befinder sig i Indien og dér har fået formøblet en 35-50 mill. kr., hvad en ambassade vil løbe op i nu. Det er jo det, der er baggrunden for dette spørgsmål. Vi er nogle stykker, der længe har vidst, det er galt, men at det faktisk var så galt, som det kommer frem på papiret, havde vi faktisk ikke forventet.

Fra 1970 til i dag så har en industriarbejder her i Københavnsområdet fået 77.000 kr. mere ned i foret, det er da en klatskilling. Jeg kan da somme tider godt forstå, når sådan en industriarbejder får en lønstigning, at

han siger til lilleemor: nu skal vi søreme have en flaske god rødvin i aften, vi skal feste lidt. Men han er jo blevet narret, den stakkels mand, for han har ikke råd til den fest, for hvad er det rent faktiske forhold? Det er det, at af de 77.000 kr. har han fået lov til at beholde godt 700 kr. til sig selv, resten er gået til skatter og afgifter. De er bl. a. også gået til det palads, udenrigsministeren får bygget herovre på den anden side af gaden, fuldstændig irrelevante ting, som ikke gavner den danske lønarbejder. Det skader den danske lønarbejder, det skader produktionslivet, fordi det skal af med 77.000 kr. mere i løn. Det skaber utilfredshed, når man ikke får mere for, at man får mere i lønningsspen. Derfor står vi nu med den kæmpe valutagæld, vi står med arbejdsløshed. Jeg håber sandelig, at udenrigsministeren i hvert fald vil mande sig op til at sige: Ja, men dette her er for galt, kære venner. Det må vi have gjort noget ved.

Men så er der kun én vej at følge, og det er simpelt hen at indrømme, at fremskridtspartiet har ret. Vi kan kun gavne den danske lønarbejder og dansk erhvervsliv ved at sætte skatten ned. Det er den eneste måde. Det er en uholdbar situation, at man simpelt hen skal straffes, og at pengene skal stjæles op af lommen på én. At en mand, der har formået at forøge sin indtægt med 77.000 kr. gennem 10 år, kun får lov til at beholde 700 kr., er rystende.

Statsministeren (Kjeld Olesen fg.):

Jeg vil umiddelbart udtrykke forbavselse over, at ordet stjele kan få lov til at passere upåagtet fra denne talerstol. Derudover vil jeg sige, at det regnestykke, som Jernets Arbejdsgiverforening har opstillet, har jeg ikke umiddelbart indvendinger imod. Hvad jeg derimod vil fremhæve, er for det første, at der kan laves mange af den slags beregninger. Ser man f. eks. på en gennemsnitlig LO-arbejder, når man til 16 pct. fremgang, hvor Jernet for hovedstaden viste 2 pct.

For det andet vil jeg sige, at denne type beregninger har deres største værdi ved en vurdering af forskydningerne på kortere sigt, mens de for en så lang periode som 10 år rummer mange problemer. Det kunne der skrives en bog om, mindst én bog om, hvad